

derat Udtryk, i Eiendomsbesidderens Ret. Jeg kan saaledes ikke skjønne, hvortil det skal føre Andet, end at man vil komme til at ligge i et evigt Virvar; man vil forlange Erklæringer af Bygningscommissionen, derpaa indsende dem til Amtet; fra Amtet ville de gaae til Justitsministeriet, og omfærd vil man faae enten et Afslag eller en Indvilgelse, med Hensyn til en Deel af det, som man efter min Mening burde indrømme i Analogie med hvad der er indrømmet for Kjøbenhavn. Man kan med Hensyn til Kjøbstæderne sige, at det er nødvendigt, at der er brede Indkjørsler; det kan man ogsaa sige om Kjøbenhavn; men det lader sig ikke saa let forandre, naar der er en smal Facade, hvor en Dør gjør samme Nytte som en Port for Eieren og Beboerne. Men dog staaer der i Loven, at de skulle finde sig i, hvor Forholdene fordrer det, at anbringe en større og bredere Indkjørsel, end der tidligere har været. Fremdeles hedder det, at enhver Bygning, der opføres paa en Kjøbstads Grund, skal, før den paabegyndes, anmeldes for Bygningscommissionen, og at der til en saadan Bygning skal gjøres saa bred en Bei, som man finder det fornødent. Naar Bygninger ikke komme til at ligge i et sammenhængende Hele, saa skjønner jeg ikke, at man er berettiget til at sige til en Mand, der f. Ex. finder for godt at bygge 30—40 Alen fra Veien: „Din Bei fra den fortiløbende Bei indtil din Bygning skal være 8—10 Alen bred“, paa samme Tid som man kan nøies med, at han anlægger den 4—5 Alen bred; han har maaskee ikke Brug for en bredere Indkjørsel; han taber altsaa af sit Areal et ikke ubetydeligt Stykke Jord. Jeg veed ikke, hvad Nytte det skal være til, at en saadan Bei bliver anlagt bredere, end Eiendomsbesidderen eller Brugeren selv ønsker at have den; naar der er Plads nok for en Vogn at kjøre, saa maa det vel anses for at være nok. Men her er der en streng Betingelse tilstede, her skal Bygningscommissionen sige, hvor bred Veien skal være, og det troer jeg vil medføre, at Mange ikke alene ville tabe Hysten til at bygge i Nærheden af Landeveien, men maaskee ogsaa ville tage i Betænkning at kjøre Jord i Nærheden af en Kjøbstad, grundet paa, at de ikke vide, om det

tilkjøbte Stykke af et givet Areal vil blive dem berøvet paa denne Maade. Folk lægge jo i Almindelighed deres Bygninger langt fra Landeveiene, deels for at være frie for al det Stov, som fra disse føres udover Markerne, deels for at være frie for omløbende Liggere og Haandværksvende, deels ogsaa for at være frie for at ligge i Nærheden af Teglværker og andre Fabrikker, hvor der forbruges Løv og Steenful, som vilde udsætte dem for Røg. Skjøndt det forekommer mig, at der her i denne Lov vistnok er fulgt et rigtigt Princip ved nemlig at søge at forbedre Indretningen af Baaningshuse og Beboelsesleiligheder, og at der i det Hele taget er draget Omfang for, at Beboerne i paakommende Ildsvaades tilfælde ere mere betryggede ved, at Bygningerne indrettes efter Lovudkastets Bud, kan jeg da Udcastet paa den anden Side medfører en Indgriben i den tidligere bestaaende Frihed for Eiendomsretten, naar man foreskriver Bestemmelser, der gjøre det til Pligt for vedkommende Bygherre ikke at bygge en Etage høiere, paa samme Tid som man ikke udvider Tilladelsen til at bygge høiere end efter de i Forordningen 6te April 1832 bestemte Regler —, ikke give det min Stemme, naagter jeg er meget for i enhver Henseende at virke for, hvad der gaaer ud paa sanitaire og Sikkerhedsforanstaltninger, og at arbejde derhen, at disse Hensyn syldes gjøres i Lovene. Jeg kan ikke troe Andet, end at dette for endeel er forseilet i nærværende Lov.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, oplæstes

Forslag til Lov,

indeholdende

nogle Bestemmelser i Henseende til Bygninger, der opføres i Kjøbstæderne, med Undtagelse af Kjøbenhavn, og disses nærmeste Omegn.

(See Anhang A., Sp. 873).

hvilket ved den derefter foretagne Afstemning vedtoges med 31 St. mod 1.